DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 31 lipca 1960 Nr 3 Poz. 17 - 34

TREŚĆ

17

UCHWAŁA Nr 81 /VII/ 60
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 21 marca 1960 roku

w sprawie realizacji tez dotyczących typizacji w budownictwie oraz ustanowienia Pełnomocnika Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku do Spraw Postępu Technicznego w Budownictwie.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz w wykonaniu § 2 i 7 uchwały Nr 285 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie przyjęcia tez dotyczących typizacji w budownictwie (M. P. Nr 70, poz. 365) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala co następuje:

§ 1.

Ustanawia się mgr inż. Jana KEMPĘ Pełnomocnikiem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do Spraw Postępu Technicznego w Budownictwie, zwanym w dalszej treści niniejszej uchwały „Pełnomocnikiem".

§ 2.

Pełnomocnik zasięgiem swego działania obejmuje teren województwa gdańskiego. Siedziba Pełnomocnika mieści się w biurach Gdańskiego Zarządu Budownictwa w Gdańsku, ul. Wały Jagiellońskie Nr 16.

§ 3.

Pełnomocnik opracowuje perspektywiczne plany budownictwa prototypowego i związane z tym plany przeprowa-

dzania doświadczeń w budownictwie w ramach uzyskanych na te cele środków finansowych, zarówno z kredytów centralnych, jak i kredytów terenowych. Plany te podlegają zatwierdzaniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 4.

Pełnomocnik w oparciu o swój program działania, zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz w oparciu o perspektywiczne plany budownictwa prototypowego, udziela wytycznych wszystkim:

a) inwestorom budującym na terenie województwa w zakresie założeń projektowych,

b) biurom projektowym w zakresie opracowywanej przez te biura dokumentacji, realizowanej na terenie województwa,

c) przedsiębiorstwom budowlano-montażowym w zakresie realizowanego przez te przedsiębiorstwa budownictwa na terenie województwa.

Wytyczne te dla jednostek organizacyjnych podporządkowanych radom narodowym są wiążące.

Kierownicy jednostek organizacyjnych niepodporządkowanych radom narodowym winn uzgadniać z Pełnomocnikiem swoje zamierzenia w zakresie budownictwa, o ile zamierzenia te mają zasadnicze znaczenie dla inwestorów, miejscowej ludności lub dla rozwoju gospodarczego terenu.

§ 5.

Upoważnia się Pełnomocnika do organizowania przy współudziale związków zawodowych i stowarzyszeń naukowo-technicznych:

1))konkursów na opracowanie nowych rozwiązań konstrukcyjnych, metod i zastosowania materiałów w budownictwie,

2) szkolenia, mającego na celu podnoszenie kwalifikacji personelu technicznego, zatrudnionego u inwestorów, w biurach projektowych i w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, w oparciu o posiadane przez poszczególne jednostki na ten cel kredyty.

3) informacji technicznej i wymiany doświadczeń.

§ 6.

Zobowiązuje się Wydział Finansowy do wydzielenia na rok 1960 funduszu przeznaczonego na prowadzone przez Pełnomocnika zadania planowe w tym:

1) na nagrody i koszty konkursów	— 50.000.- zł
2) na wymianę doświadczeń, informacje oraz czytelnictwo	— 15.000.- zł
3) na wyjazdy związane z wymianą doświadczeń	— 10.000.- zł
Razem:	**75.000.- zł**

Za Prezydium Rady Narodowej

K. Okoniewski
Sekretarz Prezydium

J. Wolek
Przewodniczący Prezydium

18

ZARZĄDZENIE Nr 13

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 18. III. 1960 r.

w sprawie zmiany nazwy Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Myszkowie w powiecie malborskim

Na podstawie upoważnienia Urzędu Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1959 r. Nr PRN. V-13/20/59 — zarządza się co następuje:

§ 1.

Dotychczasową nazwę „Państwowe Gospodarstwo Rolne w Myszkowie" zmienia się na nazwę „Państwowe Gospodarstwo Rolne w Myszewie".

§ 2.

W stosunkach publicznych należy używać tylko nazwy w brzmieniu urzędowym ustalonym niniejszym zarządzeniem.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Józef Wolek

19

ZARZĄDZENIE Nr 18

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 18. III. 1960 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu wywozu drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa — poza granice powiatów województwa gdańskiego.

Na podstawie § 5 ust. 2 zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 grudnia 1959 r. w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi (Monitor Polski z 1960 r., Nr 11, poz. 52) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Zakazuje się wywozu drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa poza granice powiatów województwa gdańskiego.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1-szym, obejmuje:
   a) drewno iglaste okrągłe o grubości ponad 7 cm (liczonej bez kory),
   b) drewno liściaste okrągłe o grubości ponad 18 cm (liczonej bez kory),
   c) materiały tarte i ciosane, uzyskane z drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa.

§ 2.

1. W specjalnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy od wywozu drewna poza granice powiatu zależy realizacja działów rodzinnych, gdy właściciel lasu zamieszkuje poza granicami powiatu na terenie którego posiada on las, oraz gdy ubiegającym się o kupno drewna, o którym mowa w paragrafie 1, jest rolnik zamieszkujący na terenie powiatu, na którym nie ma możności zakupienia drewna dla celów budowlanych, zainteresowani mogą ubiegać się o uzyskanie zezwolenia na wywóz.

2. Do wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, uprawniony jest Oddział Leśnictwa i Łowiectwa Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3.

Winni niestosowania się do niniejszego zarządzenia podlegać będą karom, określonym w art. 9 — 11 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).

§ 4.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

2. Jednocześnie traci moc zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 5 stycznia 1957 r. (opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 1957 r., Nr 1, poz. 1) w sprawie unormowanej niniejszym zarządzeniem.

Zastępca przewodniczącego
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
K. Śmielak

20

ZARZĄDZENIE Nr 1

Wydziału Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 1 kwietnia 1960 r.

w sprawie sprawdzenia na całym obszarze województwa gdańskiego znajomości przepisów o ruchu na drogach publicznych przez osoby kierujące rowerami, wózkami poruszanymi siłą nóg, motocyklami o pojemności skokowej do 50 cm³, motorowerami oraz rowerami i wózkami poruszanymi silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 50 cm.

Na podstawie § 7 zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 25. II. 1954 r. w sprawie prowadzenia rejestru rowerów i warunków sprawdzania znajomości przepisów o ruchu drogowym (Monitor Polski Nr A-23, poz. 384) w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 21. III. 1959 r. o zmianie tego zarządzenia (Monitor Polski Nr 27, poz. 127) — zarządza się co następuje:

§ 1.

Nakłada się na wszystkich użytkowników rowerów, wózków poruszanych siłą nóg, motocykli o pojemności skokowej do 50 cm³ (motorowerów) oraz rowerów i wózków poruszanych silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 50 cm³ zwanych w dalszym ciągu „pojazdami", zarejestrowanych na terenie województwa gdańskiego, obowiązek wykazania się znajomością przepisów dotyczących ruchu na drogach publicznych.

§ 2.

1. Znajomość przepisów dotyczących ruchu na drogach publicznych przez osoby zgłaszające w okresie do dnia 31 grudnia 1960 r. do rejestracji pojazdy wymienione w § 1 — sprawdzana będzie przed wpisaniem pojazdu do rejestru.
2. Osoby, które dokonały zarejestrowania pojazdów przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, wezwane zostaną imiennie przez organy właściwe do spraw rejestracji pojazdów do stawiennictwa w celu sprawdzenia ich znajomości przepisów dotyczących ruchu drogowego.

§ 3.

Sprawdzenia znajomości przepisów dotyczących ruchu na drogach publicznych dokonają nieodpłatnie wydziały komunikacji prezydiów powiatowych (miejskich) rad naronarodowych miast wydzielonych z powiatów), wydając osobom zainteresowanym odpowiednie zaświadczenia.

§ 4.

Osoby kierujące pojazdami obowiązane są posiadać przy sobie zaświadczenia, o których mowa w § 3, i okazywać je na każde żądanie organów kontroli drogowej.

§ 5

1. W razie zniszczenia albo zagubienia zaświadczenia stwierdzającego znajomość przepisów o ruchu drogowym, posiadacz pojazdu wymienionego w § 1, powinien zawiadomić o tym pisemnie organ komunikacji drogowej właściwy do jego wystawienia.
2. Podstawę do wydania wtórnego zaświadczenia stanowi zgłoszenie o jego zagubieniu względnie zniszczeniu.

§ 6.

Winni niestosowania się do niniejszego zarządzenia, podlegać będą karze grzywny w wysokości do 1.500 zł lub karze aresztu do 6 tygodni przewidzianej w art. 21 ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 89, poz .656 wraz z późniejszymi zmianami) w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (jednolity tekst w Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79).

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania go w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Kierownik Wydziału Komunikacji
Jan Tukalski

21

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 6

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego
z dnia 2 kwietnia 1960 r.
o używaniu rakiet sygnałowych przez statki rybackie.

Stwierdzone zostały przypadki niewłaściwego używania rakiet sygnałowych przez polskie statki rybackie, co jest przyjmowane przez inne statki za sygnały wzywania pomocy w niebezpieczeństwie morskim. Postępowanie takie narusza prawidło 31 międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu, stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1954 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. Nr. 44, poz. 207), — zakazującego używania wszelkich sygnałów, które można by pomylić z sygnałami wzywania pomocy w niebezpieczeństwie morskim.

W związku z powyższym zarządza się na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 1, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M. P. Nr 63, poz. 749 w brzmieniu obowiązującym), co następuje:

§ 1. 1. Rakiety lub pociski, wyrzucające czerwone gwiazdy lub światło, mogą być używane przez statki rybackie wyłącznie w przypadkach potrzeby wzywania pomocy w niebezpieczeństwie morskim.

2. Rakiety takie powinny być wystrzeliwane pojedyńczo w krótkich odstępach czasu.

§ 2. Zabrania się posiadania i używania na statkach rybackich jakichkolwiek rakiet i pocisków sygnałowych innych od rakiet i pocisków wymienionych w § 1.

§ 3. W celu porozumiewania się między sobą statki rybackie mogą używać: urządzeń radiokomunikacyjnych, reflektorów, lamp sygnalizacyjnych Aldis'a, lamp szczytowych, lamp elektrycznych, świateł rozblaskowych (pochodni), sygnałów dźwiękowych.

§ 4. Postanowienia powyższe nie naruszają prawidła 9 lit. f i prawidła 12 międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu, regulujących używanie sygnałów świetlnych (światła rozblaskowego) dla zwrócenia na siebie uwagi innego statku.

§ 5. Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszego zarządzenia podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze województwa gdańskiego i olsztyńskiego z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym właściwej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

DYREKTOR:
wz. **Z. Zachary**

22

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 8

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego
z dnia 31 maja 1960 r.

w sprawie postępowania w przypadkach napotkania niebezpieczeństw nawigacyjnych w żegludze morskiej.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 1, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M. P. Nr 63 poz. 749 w brzmieniu obowiązującym) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownik każdego statku, w przypadku napotkania na niebezpieczeństwo nawigacyjne w żegludze morskiej, obowiązany jest ściśle przestrzegać postanowień zarządzenia Nr 213 Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanych przez statki morskie, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszego zarządzenia podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze województwa gdańskiego i olsztyńskiego z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym właściwej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

DYREKTOR:
inż. W. Wallas

Ministerstwo Żeglugi
DE-V-031/31/54

Załącznik do zarządzenia porządkowego Nr 8 Dyr. G.U.M. z 31. V. 1960 r. poz. 22.

ZARZĄDZENIE Nr 213 MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 października 1954 r.

w sprawie: niebezpieczeństw nawigacyjnych, napotykanych przez statki morskie.

W celu zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom oraz uszkodzeniom statku lub sprzętu z powodu niebezpieczeństw nawigacyjnych, napotykanych przez statki morskie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Niebezpieczeństwami nawigacyjnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

1. — góry lodowe, pola lodowe, gruba kra oraz inne postacie lodu, stanowiące niebezpieczeństwo dla nawigacji,
2. — pływające wraki, opuszczone statki lub inne przedmioty pływające, stanowiące niebezpieczeństwo dla nawigacji,
3. — miny pływające na powierzchni morza,
4. — inne miny, torpedy, bomby głębinowe, chemiczne środki bojowe, amunicja, materiały wybuchowe oraz inne niebezpieczne materiały wojskowe, znajdujące się poza oznaczonymi wysypiskami,
5. — wraki, skały, mielizny oraz inne podwodne dotychczas nie oznaczone niebezpieczeństwa nawigacyjne,
6. — sztormy cykloniczne, huragany, tajfuny, cyklony oraz wiatry sztormowe o charakterze cyklonicznym,
7. — znaki nawigacyjne (latarnie morskie, latarniowce pławy stawy i t.p.), nie spełniające swego zadania lub nie znajdujące się na wyznaczonych pozycjach

§ 2.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie na pełnych morzach oraz innych wodach, uczęszczanych przez statki morskie.

§ 3.

1. — Kierownik każdego statku w wypadku napotkania któregokolwiek z niebezpieczeństw nawigacyjnych, wymienionych w § 1, zobowiązany jest podać natychmiast to do wiadomości wszystkich statków znajdujących się w pobliżu oraz zawiadomić o tym najbliższy punkt na lądzie z żądaniem przekazania wiadomości właściwym władzom.
2. — Wiadomości, o których mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, powinny być przekazywane przy użyciu wszelkich środków sygnałowych, będących w dyspozycji kierownika statku.
   Przekazywanie tych wiadomości, jest wolne od opłat.
3. — Wszelkie wiadomości, przesyłane na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia, powinny być poprzedzane:
   — w radiotelegrafii sygnałem ostrzegawczym, składającym się z trzykrotnie powtórzonej grupy TTT, nadanej z należytym oddzieleniem liter każdej grupy i grup między sobą,
   — w radiotelefonii sygnałem ostrzegawczym, składającym się z trzykrotnie powtórzonego wyrazu „SEKIURITE"
   Bezpośrednio po sygnale ostrzegawczym, należy podać określenienie niebezpieczeństwa, np.: lód, mina, cyklon, nawigacja i tp.
   Sygnały, określone w pkt. 3 niniejszego paragrafu nadaje się przed wywołaniem.
4. — Wiadomości o niebezpieczeństwach nawigacyjnych nadaje się na częstotliwości 500 kc/sek, 2182 kc/sek lub na fali wywoławczej, używanej przez dany statek.
5. — Wszelkie stacje, które usłyszą sygnał ostrzegawczy, powinny pozostać przy nasłuchu na częstotliwości, na której nadano powyższy sygnał, aż do czasu upewnienia się, że zawiadomienie ich nie dotyczy.
   Ponadto powinny one wstrzymać się od jakiegokolwiek nadawania, któreby mogło zakłócić nadawanie zawiadomienia.

§ 4.

W przypadku trudności przy nadawaniu wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym drogą radiową, kierownik statku zobowiązany jest do użycia innych środków sygnałowych (sygnalizacja flagami, świetlna, dźwiękowa, semaforowa) aż do bezpośredniego przekazania takiej wiadomości innemu statkowi z żądaniem jej rozpowszechnienia.

§ 5.

W przypadku niemożności przekazania wiadomości w sposób określony w paragrafach 3 i 4, kierownik statku pobowiązany jest przekazać tę wiadomość władzom portowym natychmiast po przybyciu do portu, a w razie niewchodzenia do portu — najbliższemu punktowi obserwacyjnemu.

§ 6.

Treść nadawanej wiadomości powinna zawierać:

1. — bliżej określony rodzaj niebezpieczeństwa,
2. — pozycję niebezpieczeństwa, wyrażoną w stopniach i minutach lub za pomocą namiaru i odległości od punktu o znanej pozycji,
3. — średni czas Greenwich wykrycia niebezpieczeństwa z dokładnością do jednej minuty oraz dzień dokonania obserwacji,
4. — inne dane, istotne dla wykrytego niebezpieczeństwa, jak np.: kierunek i siła wiatru, kierunek i szybkość prądu, widzialność, głębokość itp.
   Przy nadawaniu wiadomości o sztormach, ma zastosowanie dodatkowo przepis paragrafu 7.

§ 7.

1. — Treść nadawanej wiadomości w odniesieniu do sztormów, cyklonicznych oraz innych niebezpiecznych sztormów powinna zawierać następujące informacje meteorologiczne:
   — czas, dzień i pozycję statku w momencie dokonania obserwacji,
   — ciśnienie barometryczne (w milimetrach, milibarach lub calach z zaznaczeniem, czy jest ono poprawione, czy nie),
   — tendencja barometru (zmiana ciśnienia barometrycznego w okresie ostatnich trzech godzin),
   — rzeczywisty kierunek wiatru,
   — rzeczywista siła wiatru w/g skali Beaufort'a,
   — stan morza (spokojne, poruszone, ruchliwe, lub wzburzone),
   — martwa fala (mała, średnia lub duża) oraz rzeczywisty kierunek, z którego ta fala nadchodzi. Ponadto okres lub długość martwej fali (krótka, średnia lub długa),
   — rzeczywisty kurs i szybkość statku.
   Po nadaniu pierwszej wiadomości kierownik statku powinien nadawać co trzy godziny dalsze spostrzeżenia tak długo, dopóki statek znajduje się w rejonie działania sztormu.
2. — Obowiązek nadawania wiadomości o sztormach istnieje nie tylko w przypadku napotkania sztormu, lecz również w przypadku stwierdzenia — na podstawie zjawisk atmosferycznych — przechodzenia takiego sztormu w pobliżu.

§ 8.

Kapitanaty portu, morskie radiostacje brzegowe (również serwis rybacki), punkty obserwacyjne oraz inne instytucje, które otrzymają z morza wiadomość o niebezpieczeństwie nawigacyjnym napotkanym przez statek na morzu, zobowiązane są przekazać tę wiadomość najkrótszą drogą do:

a) Marynarki Wojennej — wiadomości wymienione w pkt. 2, 3, 4, 5, 7, § 1.
b) Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego — wiadomości wymienione w pkt. 1 i 6 § 1.

§ 9.

Kapitanaty portu oraz morskie i rybackie radiostacje brzegowe po otrzymaniu od Marynarki Wojennej rozpracowanej wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym obowiązane są rozpowszechnić tę wiadomość w sposób przepisany przez instrukcję, stanowiącą załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

W przypadku wykrycia min pływających na powierzchni morza w odległości do 50 mil morskich od linii polskiego brzegu morskiego, niezależnie od postanowień wymienionych w paragrafach 1, 2, 3, 4, 5, 6, i 8, obowiązują postanowienia poniższe:

1. — Kierownik każdego statku obowiązany jest oznaczyć miejsce znajdowania się miny za pomocą pławy (bojki), pomalowanej na kolor żółty i posiadającej u szczytu żółtą chorągiewkę. Pława powinna być wystawiona w odległości około 100 m od miny (pożądane na stronie nawietrznej od miny).
2. — Treść wiadomości dotyczącej miny powinna zawierać następujące dane:
   — słowa „mina pływająca" z krótkim opisem jej wyglądu,
   — czas wystawienia pławy z dokładnością do 1 minuty (w/g czasu polskiego),
   — pozycję wystawienia pławy z możliwie największą dokładnością,
   — kierunek i siłę wiatru,
   — kierunek i szybkość prądu.
3. — Kutry rybackie, niezależnie od wystawienia pławy, obowiązane są pozostawać w rejonie miny aż do chwili przybycia okrętów wojennych, nie tracąc jej z pola widzenia.
4. — Kutry rybackie w czasie trudnych warunków obserwowania miny (sztorm, noc, mgła itp.) oraz innych przyczyn uniemożliwiających pozostawanie mogą opuścić rejon wykrytej miny.
5. — Wiadomość o wykryciu miny powinna być nadawana w trybie ustalonym w paragrafach 3, 4, 5 niniejszego zarządzenia.

§ 11.

W przypadku wyłowienia lub wydobycia z morza materiałów wojskowych, wymienionych w paragrafie 1, pkt. 4, — kierownik statku zobowiązany jest przedsięwziąć wszelkie kroki, zmierzające do jaknajszybszego usunięcia ze statku takiego materiału.

W przypadku takiego zatopienia wyłowionego lub wydobytego materiału wojskowego kierownik statku obowiązany jest oznaczyć miejsce zatopienia w sposób podany w paragrafie 10, o ile głębokość w miejscu zatopienia nie przekracza 40 m.

Postanowienie powyższe dotyczy tylko pasa wód o szerokości 6 mil od polskiego brzegu morskiego, natomiast w odniesieniu do dalszego pasa wód aż do 50 mil morskich od brzegu istnieje tylko obowiązek określenia pozycji zatopienia oraz zameldowania w trybie przewidzianym w §§ 3, 4, i 5 niniejszego zarządzenia.

§ 12.

W przypadku wyłowienia lub wydobycia z morza materiałów wojskowych wymienionych w § 11 lub usuwania ze statków — należy postępować zgodnie z instrukcją, stanowiąca załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 13.

Za stracony czas produkcyjny kutra rybackiego w rejonie miny pływającej oraz za przebywanie w strefie niebezpieczeństwa załoga kutra otrzymuje wynagrodzenie w wysokości przeciętnego zarobku jednego kutra (dnia z danego miesiąca, w którym musiała pozostać w rejonie miny lub strefie niebezpieczeństwa). Dnia straconego przy tych czynnościach nie zalicza się jako kutro /dzień/.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER
(—) **M. Popiel**

W porozumieniu:
MINISTER OBRONY NARODOWEJ
(—) **Popławski**
MINISTER POCZT I TELEGRAFÓW
(—) **Szymanowski**

Załącznik Nr 1
do Zarządzenia Nr 213 Ministra Żeglugi z dn. 20 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykane przez statki morskie.

INSTRUKCJA

o rozpowszechnianiu przez kapitanaty portów oraz radiostacje nadbrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. wiadomości otrzymanych od Marynarki Wojennej o niebezpieczeństwach nawigacyjnych

1. — Kapitanaty portów oraz radiostacje nadbrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż., po otrzymaniu z Marynarki Wojennej rozpracowanej wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym, obowiązane są rozpowszechnić tę wiadomość, jak następuje:
   a) Kapitanaty portów I klasy przekazują wiadomości na piśmie zainteresowanym statkom (z wyjątkiem statków rybackich) wychodzącym z portów oraz koordynatorom ruchu statków rybackich, którzy skolei obowiązani są przekazać te wiadomości na zainteresowane statki rybackie wychodzące z portu,
   b) Kapitanaty portów II klasy i bosmanaty przekazują wiadomości na zainteresowane statki wychodzące z portu,
   c) Radiostacje nadbrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. obowiązane są nadawać otrzymaną wiadomość w formie ostrzeżenia nawigacyjnego ściśle w/g poleceń lub wskazówek Marynarki Wojennej.
2. — Kontrolę nad rozpowszechnianiem wiadomości o niebezpieczeństwach nawigacyjnych przez kapitanaty i bosmanaty portów sprawują Urzędy Morskie.

Załącznik Nr 2
do zarządzenia Nr 213 Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanych przez statki morskie.

INSTRUKCJA

o postępowaniu w wypadku wyłowienia lub wydobycia z morza wszelkiego rodzaju materiałów wojskowych.

1. Wszelki wyłowiony lub wydobyty z morza sprzęt wojskowy należy traktować jako niebezpieczny dla statku i załogi.
2. Wyłowiony z morza sprzęt wojskowy może być następującego rodzaju:
   — miny bojowe i ćwiczebne,
   — torpedy bojowe i ćwiczebne,
   — bomby głębinowe,
   — bomby lotnicze,
   — amunicja artyleryjska,
   — bomby i granaty zapalające,
   — bomby, granaty i zbiorniki ze środkami dymotwórczymi, parzącymi, trującymi itp.,
   — sprzęt trałowy,
   — ładunki wybuchowe,
   — części dział, samolotów, urządzeń okrętowych itp.,
3. Z wyciągniętym z morza sprzętem wojskowym należy postępować bardzo ostrożnie.
   Kategorycznie zabrania się:
   — uderzać wyciągniętymi przedmiotami o burty i pokład,
   — manipulować ich zewnętrznymi mechanizmami,
   — rozkręcać i rozbierać wyłowione przedmioty,
   — przewracać lub gwałtownie szarpać przy wyciąganiu na pokład oraz przy wyrzucaniu za burtę,
   — dotykać wyciągniętych przedmiotów gołym ciałem,
   — zbliżać się do nich z otwartym ogniem,
   — oczyszczać, lub odrywać od wyłowionych przedmiotów muszle, wodorosty, muł i tp.,
   — szarpać i rozcinać kable i linki, znajdujące się przy wyłowionych przedmiotach,
4. W wypadku wyłowienia lub wydobycia na pokład sprzętu wojskowego wymienionego w pkt. 2 kierownik statku winien przedsięwziąć wszelkie kroki, zmierzające do

jak najszybszego usunięcia ze statku niebezpiecznego materiału.

W tym celu kierownik statku winien:

— wydać zarządzenie odnośnie jaknajostrożniejszego postępowania w czasie pracy przy sprzęcie wojskowym,
— przedsięwziąć wszelkie środki w celu unieruchomienia wyciągniętego lub wydobytego sprzętu i zabezpieczenia przed uderzeniami innych przedmiotów znajdujących się na pokładzie,
— zidentyfikować wyłowiony lub wydobyty sprzęt na podstawie osobistych oględzin lub po zaciągnięciu opinii od członków załogi znających się na sprzęcie wojskowym,
— określić pozycję wyłowienia lub wydobycia sprzętu wojskowego,
— przy zachowaniu wymienionych w pkt. 3 środków ostrożności wyrzucić sprzęt za burtę. W czasie wyrzucania sprzętu statek winien być w ruchu.

5. W wypadku zatrałowania sprzętu wojskowego i jego zauważenie przed wyciągnięciem sieci należy:
— zidentyfikować rodzaj sprzętu wojskowego,
— udać się na najbliższy akwen, gdzie głębokość przekracza 50 m i wyrzucić niebezpieczny przedmiot z sieci,
— jeżeli wypadek taki ma miejsce w Zatoce Gdańskiej i w sieci znajduje się mina lub torpeda — kierownik statku może przyholować sieć wraz z wyłowioną miną lub torpedą do najbliższego punktu polskiego wybrzeża i zatopić tam sieć na jak najmniejszej głębokości, oznakowując ją żółtą bojką.

6. W wypadku, gdy kierownik statku ma całkowitą pewność, że wyłowiony sprzęt wojskowy nie zagraża statkowi i życiu załogi np.: część dział, samolotów, miny ćwiczebne, torpedy ćwiczebne itp., wówczas może podnieść wyłowiony sprzęt na pokład i wykonywać swoją normalną pracę.
Po przybyciu do portu kierownik statku powiadamia władze portowe o przywiezieniu sprzętu i wyładowuje go w miejscu wyznaczonym przez swe władze.

7. W wypadku gdy kierownik statku stwierdził, że wyłowiony sprzęt wojskowy stwarza niebezpieczeństwo statkowi i załodze i nie ma możliwości usunięcia go ze statku, wówczas idzie na redę najbliższego portu, przekazuje wiadomość władzom portowym i oczekuje na przybycie specjalistów wojskowych.
Wejście do portu z niebezpiecznym przedmiotem na pokładzie odbyć się może tylko za zezwoleniem kapitanatu portu lub po zbadaniu przedmiotu przez specjalistę wojskowego.

8. W wypadku zatopienia wydobytego z morza wszelkiego sprzętu wojskowego na obszarze Zatoki Gdańskiej na zachód od linii łączącej cypel Hel z Nowym Portem oraz w wypadku zatopienia wydobytych min i torped na obszarze położonym 6 Mm od polskich brzegów, gdy głębokość nie przekracza 40 m, kierownik statku powinien miejsce zatopienia przedmiotu oznakować zakotwiczoną lub przywiązaną do sieci pławą (bojką) koloru żółtego z żółtą chorągiewką jako znakiem szczytowym.
W pozostałych wypadkach oznakowanie miejsca zatopienia sprzętu wojskowego nie obowiązuje.

9. W każdym wypadku wydobycia z morza niebezpiecznego przedmiotu wojskowego kierownik statku powinien przekazać wiadomość o tym w sposób, określony w § 3, 4. 5 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r.
W przekazanej wiadomości podać należy: rodzaj i opis przedmiotu niebezpiecznego, możliwie jaknajbardziej dokładne miejsce wydobycia i zatopienia, czas zatopienia i czy zatopiony przedmiot został oznakowany.

10. W wypadku wykrycia niebezpiecznych przedmiotów wojskowych na brzegu morza lub na terenach portowych w czasie prac czerpalnych, nurkowych itp. osoba, która stwierdziła to, powinna jak najszybciej powiadomić o tym najbliższy kapitanat portu.
Do czasu przybycia specjalistów wojskowych zabrania się usuwania tych przedmiotów.

23

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 9

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego
z dnia 14 czerwca 1960 r.
w sprawie ochrony przewodów podwodnych w portach morskich.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 1 i 7, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6 poz. 35) oraz § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskch (M. P. Nr 63, poz. 749 w brzmieniu obowiązującym) zarządza się, co następuje:

§ 1. Układanie i wymiana przewodów podwodnych jak: kabli, rurociągów wodno-kanalizacyjnych i gazowych dozwolone jest jedynie za zezwoleniem Gdańskiego Urzędu Morskiego — Wydział Nadzoru Techniczno-Budowlanego.

§ 2. 1. Miejsca przejścia (przebiegu) przewodów podwodnych powinny być na lądzie po obu końcach podwodnej części urządzenia oznaczone tablicami ostrzegawczymi ustawionymi w miejscu najlepiej widocznym.

2. Tablice te o wymiarach — podstawa 3 m i wysokość 2 m — powinno być podwójne i ustawione do siebie pod kątem 68° z tym, że dolna krawędź tablic powinna być na wysokości 6 m od zerowego stanu wody.

3. Sposób oznaczenia miejsc, gdzie nie można umieścić tablic ostrzegawczych, ustala Kapitanat Portu.

§ 3. 1. Na każdej tablicy, oznaczającej miejsca przejścia podwodnej części urządzenia, powinien być umieszczony rysunek odwróconej kotwicy w kolorze czarnym na żółtym tle z czerwonym pasem o szerokości 0,2 m biegnącym po przekątnej z lewego górnego rogu każdej tablicy.

2. Jeżeli chronionym obiektem jest kabel wysokiego napięcia, to po obu stronach kotwicy powinien być wymalowany dodatkowo, w czerwonym kolorze dobrze widoczny znak ostrzegawczy strzałki stosowany powszechnie na urządzeniach wysokiego napięcia.

§ 4. Jeżeli przelot urządzenia pod wodą o ściśle określonej trasie jest większy niż 500 m, to wymiary tablic ostrzegawczych i znaków na tablicach ostrzegawczych, o których mowa w § 2 ust. 2 i § 3, powinny być każdorazowo dla danych warunków ustalane przez Kapitanat Portu.

§ 5. Tablice ostrzegawcze powinny być w ciemnej porze doby dobrze oświetlone. O odstępstwie od konieczności oświetlenia tablic ostrzegawczych decyduje wyłącznie Kapitanat Portu.

§ 6. Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic ostrzegawczych ciąży na instytucji eksploatującej chronione urządzenie.

§ 7. 1. Wymiana starych tablic ostrzegawczych na nowe tablice ostrzegawcze odbywać się winna stopniowo wzdłuż poszczególnych torów wodnych i w basenach portowych według planu ustalonego przez Kapitanat Portu.

2. Dotychczas stosowane tablice ostrzegawcze do czasu ich wymiany obowiązują na równi z nowymi, określonymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 8. Zabrania się rzucania, wykładania i włóczenia kotwic i łańcuchów kotwicznych w miejscach przejścia (przebiegu) przewodów podwodnych w odległości mniejszej niż 50 m po obu stronach od linii wytyczonej tablicami ostrzegawczymi.

§ 9. 1. Instytucje eksploatujące przewody podwodne ułożone w portach morskich obowiązane są zgłosić je w Gdańskim Urzędzie Morskim — Wydział Nadzoru Techniczno-Budowlanego — w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

2. W zgłoszeniu należy podać:

a) nazwę użytkownika urządzenia,
b) rodzaj urządzenia i jego przeznaczenie,
c) dokładne miejsce przejścia podwodnego urządzenia z podaniem rzędnej głębokości i szkicu sytuacyjnego i orientacyjnego,
d) szczegółową charakterystykę urządzenia.

3. W przypadku, gdy nadesłana sytuacja nie będzie wystarczająca, użytkownik urządzenia podwodnego obowiązany jest na żądanie Gdańskiego Urzędu Morskiego dostarczyć pełną dokumentację przejścia podwodnego urządzenia.

§ 10. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do urządzeń podwodnych Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza i Milicji Obywatelskiej.

§ 11. Zarządzenie obowiązuje na obszarze wszystkich morskich portów i przystani, położonych w granicach województwa gdańskiego i olsztyńskiego.

§ 12. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia, podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3 000 zł.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze województwa gdańskiego i olsztyńskiego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym właściwej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

DYREKTOR
inż. W. Wallas

24

KOMUNIKAT

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 5 maja 1960 r.

w sprawie utworzenia Konsulatu i udzielenia uznania Wicekonsulowi Stanów Zjednoczonych Brazylii w Gdyni

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku podaje do wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyraziło zgodę na utworzenie Konsulatu Stanów Zjednoczonych Brazylii w Gdyni i notą z dnia 31 marca 1960 r. udzieliło tymczasowego uznania p. Michel Joseph CORBETT w charakterze Wicekonsula Stanów Zjednoczonych Brazylii w Gdyni.

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Wołek

25

KOMUNIKAT

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 17 maja 1960 r.

w sprawie udzielenia stałego uznania Konsulowi Finlandii w Gdyni i Gdańsku

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku podaje do wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Zagranicznych udzieliło w dniu 29 kwietnia 1960 r. stałego uznania p. Pekka Kullervo MALINEN w charakterze Konsula Finlandii w Gdyni i Gdańsku z siedzibą w Gdyni, na obszar województw: gdańskiego, olsztyńskiego oraz miast Ustki i Darłowa w woj. koszalińskim.

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Wołek

26

KOMUNIKAT

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 30 maja 1960 r.

w sprawie utworzenia Konsulatu i udzielenia stałego uznania Konsulowi Urugwaju w Gdyni.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku podaje do wiadomości, iż w związku z utworzeniem Konsulatu Urugwaju w Gdyni, Rada Państwa PRL udzieliła w dniu 12 maja 1960 r. stałego uznania p. Joaquin COSTANZO w charakterze Konsula Urugwaju z siedzibą w Gdyni i jurysdykcją na cały obszar Polski.

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Wołek

27

OBWIESZCZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 20 czerwca 1960 r.

w sprawie sprostowania błędu drukarskiego stwierdzonego w Nr 7 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 1958 r.

W obwieszczeniu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 17 października 1958 r. w sprawie norm zaludnienia mieszkań w poszczególnych miastach i osiedlach województwa gdańskiego (opublikowanym w Nr 7 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 15 listopada 1958 r. pod pozycją 58) prostuje się na podstawie § 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. w sprawie dziennika urzędowego wojewódzkich rad narodowych (Monitor Polski Nr A-124, poz. 1535) następujące błędy powstałe na skutek omyłki drukarskiej: na stronie 106 w zestawieniu ustalonych na sesjach miejskich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli województwa gdańskiego norm zaludnienia mieszkań:

1) pod liczbą porządkową 9 (m. Nowy Staw) w rubryce „wysokość ustalonej normy w m^2" winna być wydrukowana cyfra „9,5" a nie jak to mylnie wydrukowano „9,2";
2) pod liczbą porządkową 24 w rubryce „miasto — osiedle" w miejsce mylnie wydrukowanej nazwy miejscowości „Jastarnia" powinna być wydrukowana nazwa miejscowości „Jurata", a w rubryce „wysokość ustalonej normy w m^2" w miejsce mylnie wydrukowanej cyfry „6" właściwa cyfra „9".

K. Okoniewski
Sekretarz Prezydium

28

KOMUNIKAT

Urzędu Spraw Wewnętrznych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 21 czerwca 1960 r.

w sprawie aktualnego wykazu urzędów stanu cywilnego na terenie województwa gdańskiego

W związku z dokonanym na terenie województwa gdańskiego zmianami dotyczącymi zasięgu działalności urzędów stanu cywilnego, a także na skutek zmian w podziale administracyjnym województwa podaje się do wiadomości wykaz urzędów stanu cywilnego aktualny na dzień 1 stycznia 1960 r.:

I. Urzędy stanu cywilnego w miastach stanowiących powiaty w województwie gdańskim:

1. Urząd Stanu Cywilnego w Elblągu
2. „ „ „ w Gdańsku
3. „ „ „ w Gdyni
4. „ „ „ w Sopocie
5. „ „ „ w Tczewie

II. Urzędy Stanu Cywilnego na terenie powiatów województwa gdańskiego:

Powiat Elbląg:

1. USC w Gronowie — dla okręgów: Gronowo, Jegłownik oraz części Kazimierzowa - wsi, Kazimierzowo, Adamowo, Władysławowo,
2. USC w Krynicy Morskiej — w dotychczasowych granicach,
3. USC w Łęczu — w dotychczasowych granicach,
4. USC w Milejewie — w dotychczasowych granicach,
5. USC w Nowakowie — dla okręgu Nowakowo i części Kazimierzowa-wsi, Janowo, Bielnik,
6. USC w Pomorskiej Wsi — dla okręgu Pomorska Wieś oraz Komorowa Żuławskiego,
7. USC w Tolkmicku — dla okręgu Tolkmicko i Pogrodzie,
8. USC w Zwierznie — dla okręgu Zwierzno i Markusy,
9. w Żurawcu — w dotychczasowych granicach.

Powiat Kartuzy:

1. USC w Kartuzach — dla okręgów: Kartuzy, Dzierżążno, Kiełpino (bez Somonina i Wyczechowa), Prokowo (bez Pomieczyńskiej Huty),
2. USC w Baninie — dla okręgów: Banino, Firoga, wsi Kokoszki z gromady Leźno, Czeczewo — bez wsi Kłosowo i Kłosówko,
3. USC w Chmielnie — dla okręgów: Chmielno, Miechucino i Brodnica Górna,
4. USC w Goręczynie — dla okręgów: Goręczyno, Somonino z gromady Kiełpino, Piotrkowo i Rybaki z gromady Szymbark, Egiertowo oraz Wyczechowo z gromady Kiełpino,
5. USC w Kamienicy Szlacheckiej — dla okręgów: Kamienica Szlachecka, Borzestowo, z gromady Mściszewice — Klukowa Huta, Żuromino z gromady Stężyca.
6. USC w Przodkowie — dla okręgów: Przodkowo i Pomieczyno oraz wsi: Kłosowo i Kosówko z gromady Czeczewo,
7. USC w Sianowie — dla okręgów: Sianowo, Miracho-wo oraz wsi Pomieczyńska Huta z gromady Prokowo.
8. USC w Sierakowicach — dla okręgów: Sierakowice, Mojusz, Puzdrowo, Gowidlino i Kamienica Królewska,
9. USC w Stężycy — dla okręgów: Stężyca — bez wsi Żuromino, i Gołubie, oraz okręg Szymbark — bez miejscowości Piotrkowo i Rybaki.
10. USC w Sulęczynie — dla okręgów: Sulęczyno oraz Mściszewice — bez wsi Klukowa Huta.
11. USC w Żukowie — dla okręgów: Żukowo, Przyjaźń oraz wsi — Leźno, Lnisko i Sulmin z gromady Leźno.

Powiat Kościerzyna:

1. USC w Kościerzynie — dla okręgów: Kościerzyna, Korne, Skarszewy, Stawiska, Wielki Klincz, Loryniec.
2. USC w Dziemianach — w dotychczasowych granicach.
3. USC w Liniewie — dla okręgów: Liniewo, Wysin (bez Szatarp), Nowy Barkoczyn (bez Będomina, Rekownicy i Lubania).
4. USC w Lipuszu — w dotychczasowych granicach.
5. USC w Nowej Karczmie — dla okręgów: Nowa Karczma, Grabowo Kościerskie oraz wsi: Szatarpy, Będomin, Rekownica, Lubań.
6. USC w Pogódkach — w dotychczasowych granicach.
7. USC w Skarszewach — dla okręgów: Skarszewy, Szczodrowo i Więckowy.
8. USC w Starej Kiszewie — dla okręgów: Stara Kiszewa, Stary Bukowiec, Stare Polaszki i Konarzyny.

Powiat Kwidzyn:

1. USC w Kwidzynie — w dotychczasowych granicach.
2. USC w Gardeji — w dotychczasowych granicach.
3. USC w Janowie — w dotychczasowych granicach.
4. USC w Marezie — w dotychczasowych granicach.
5. USC w Nebrowie Wielkim — w dotychczasowych granicach.
6. USC w Rakowcu — w dotychczasowych granicach.
7. USC w Sadlinkach — w dotychczasowych granicach.
8. USC w Tychnowach — w dotychczasowych graniccah.
9. USC w Wandowie — w dotychczasowych granicach.

Powiat Lębork:

1. USC w Lęborku — dla okręgów: Lębork, Nowa Wieś i Pogorzelice.
2. USC w Cewicach — w dotychczasowych granicach.
3. USC w Choczewie — dla okręgów: Choczewo, Zwartowo i Sasino.
4. USC w Łebie — w dotychczasowych granicach.
5. USC w Łebieniu — w dotychczasowych granicach.
6. USC w Łęczycy — dla okręgów: Łęczyce, Bożepole i Rozłazino.
7. USC w Wicku — dla okręgów: Wicko i Szczenurze.

Powiat Malbork:

1. USC w Malborku — dla okręgów: Malbork, Stare Pole, Kałdowo, Konczewice, Miłoradz i Lisewo.
2. USC w Nowym Stawie — dla okręgów: Nowy Staw-miasto, Nowy Staw-wieś, Lichnowy i Myszewo.

Powiat Nowy Dwór Gdański:

1. USC w Nowym Dworze Gdańskim — dla okręgów: Nowy Dwór Gdański, Rybina, Lubiszewo, Jazowo, Kmiecin i Marynowy.
2. USC w Drewnicy — w dotychczasowych granicach.
3. USC w Marzęcinie — w dotychczasowych granicach.
4. USC w Ostaszewie — dla okręgów: Ostaszewo, Nowa Cerkiew i Kościelnica.
5. USC w Stegnie — w dotychczasowych granicach.
6. USC w Sztutowie — dla okręgów: Sztutowo i Łaszka.

Powiat Gdański:

1. USC w Pruszczu Gdańskim — dla okręgów: Pruszcz Gdański-miasto, Pruszcz Gdański-wieś, Łęgowo i Wiśliny.
2. USC w Cedrach Wielkich — dla okręgów: Cedry Wielkie i Kiezmark.
3. USC w Kolbudach — w dotychczasowych granicach.
4. USC w Łostowicach — dla okręgów: Łostowice i Jasień.
5. USC w Mierzeszynie — w dotychczasowych granicach
6. USC w Pszczółkach — w dotychczasowych granicach.
7. USC w Przywidzu — dla okręgów: Przywidz i Jodłowo.
8. USC w Sobieszewie — dla okręgów: Sobieszewo, Świbno i Wiślinki.
9. USC w Suchym Dębie — w dotychczasowych granicach.
10. USC w Trąbkach Wielkich — da okręgów: Trąbki Wielkie, Ełganowo i Sobowidz.

Powiat Puck:

1. USC w Pucku — dla okręgów: Puck, Żelistrzewo, Połczyno, Połchowo, Starzyno, Leśniewo.
2. USC w Dębogórzu — dla okręgów: Dębogórze, Mosty i Kossakowo.
3. USC w Helu — w dotychczasowych granicach.
4. USC w Jastarni — w dotychczasowych granicach.
5. USC w Krokowej — dla okręgów: Krokowa, Karlikowo, Karwia.
6. USC w Strzelnie — dla okręgów: Strzelno, Mieroszyno, Swarzewo.
7. USC w Wierzchucinie — w dotychczasowych granicach.
8. USC we Władysławowie — w dotychczasowych granicach.

Powiat Starogard Gdański:

1. USC w Starogardzie Gdańskim — dla okręgów: Starogard Gdański, Kolincz, Rokocin, Rywałd, Żabno Kokoszkowy.
2. USC w Bobowie — dla okręgów: Bobowo i Jabłowo.
3. USC w Kaliskach — dla okręgów: Kaliska, Czarna Woda, Piece i Huta Kalna.
4. USC w Leśnej Jani — dla okręgów: Leśna Jania i Smętowo.
5. USC w Lubichowie — dla okręgów: Lubichowo. Wda i Zelgoszcz.
6. USC w Skórczu — dla okręgów: Skórcz, Barłożno i Pączewo.
7. USC w Osiecznej — dla okręgów: Osieczna i Szlachta.
8. USC w Osieku — dla okręgów: Osiek i Kasparus.
9. USC w Zblewie — dla okręgów: Zblewo, Borechowo, Pinczyn i Kleszczewo.

Powiat Sztum:

1. USC w Sztumie — dla okręgów: Sztum-miasto, Sztum Przedzamcze, Postolin, Nowa Wieś i Gościszewo.
2. USC w Dzierżgoniu — dla okręgów: Dzierżgoń-miasto, Dzierżgoń-wieś, Żuławka Sztumska.
3. USC w Mikołajkach Pomorskich — dlo okręgów: Mikołajki Pomorskie i Dworek.
4. USC w Ryjewie — dla okręgów: Ryjewo, Benowo, Straszewo.
5. USC w Starym Targu — dla okręgów: Stary Targ i Szropy.

Powiat Tczew:

1. USC w Tczewie — dla okręgów: Tczew, Miłobądz, Lubiszewo Tczewskie, Turze, Godziszewo, Swarożyn,

2. USC w Gniewie — dla okręgów: Gniew-miasto, Gniew-wieś, Morzeszczyn, Piaseczno, Opalenie, Rakowiec i Gąsiorki.
3. USC w Pelplinie — dla okręgów: Pelplin i Rajkowy, Rożental, Rudno i Małe Walichnowy.
4. USC w Subkowach — dla okręgów: Subkowy, Czarlin i Mała Słońca.

Powiat Wejherowo:

1. USC w Wejherowie — dla okręgów: Wejherowo, Reda, Gowino, Sopieszyno, Góra, Gościcino, Nowy Dwór.
2. USC w Chwaszczynie — dla okręgów: Chwaszczyno, Wilczyno, Koleczkowo, Kielno.
3. USC w Kostkowie — dla okręgów: Kostkowo, Gniewino i Rybno.
4. USC w Luzinie — w dotychczasowych granicach.
5. USC w Rumii — w dotychczasowych granicach.
6. USC w Strzepczu — dla okręgów: Strzepcz i Linia.
7. USC w Szemudzie — dla okręgów: Szemud, Łebno i Smażyno.

Kierownik Urzędu Spraw Wewnętrznych

St. Muszyński

29

OGŁOSZENIE

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 24 maja 1960 r.

w sprawie nadania nazw ulicom w nowopowstałych osiedlach mieszkaniowych w obrębie m. Gdańska oraz przywrócenia poprzednich nazw ulicom: Wojciecha z Brudzewa i Ludwika Zamenhofa

Podaje się do powszechnej wiadomości, że Miejska Rada Narodowa w Gdańsku uchwałą Nr II/10/60 z dnia 8 kwietnia 1960 r.:

I. Nadała nazwy ulicom w nowopowstałych osiedlach mieszkaniowych w obrębie m. Gdańska, jak następuje:

1. **w osiedlu mieszkaniowych Gdańsk-Stogi:**
   a) ulica oznaczona literą „A" otrzymała nazwę ulicy Lessowej,
   b) ulica oznaczona literą „B" otrzymała nazwę ulicy Rżysko,
   c) ulica oznaczona literą „C" otrzymała nazwę ulicy Siewnej.
2. **w osiedlu przy ulicy Abrahama w Gdańsku-Oliwie:**
   — ulica oznaczona Nr 107 otrzymała nazwę ulicy Krasnoludków,
3. **w osiedlu mieszkaniowym przy ulicy Emilii Platter w Gdańsku-Brzeźnie:**
   — ulica oznaczona literą „A" nazwana została ulicą Karola Chodkiewicza.

II. Zmieniła nazwy następujących ulic:

1. Mew w Gdańsku-Wisłoujściu — na ulicę Pokładową,
2. Na Gruzach w Gdańsku-Nowym Porcie — na ulicę Kasztanową.

III. Przywróciła ulicom Wojciecha z Brudzewa w Gdańsku-Wrzeszczu i Ludwika Zamenhofa w Gdańsku-Śródmieściu ich poprzednie nazwy: Ludwika Zamenhofa i Królikarnia.

Przewodniczący Prezydium
Miejskiej Rady Narodowej

St. Schmidt

30

OBWIESZCZENIE

Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni
z dnia 12 kwietnia 1960 r.

w sprawie sporządzenia projektu podziału terenów położonych przy ulicy Bosmańskiej i przy ulicach oznaczonych numerami 785—794 w Gdyni-Oksywiu, kartą mapy 47, parcele 74/1 i 75/1.

Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni na podstawie § 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczaniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. U. z 1959 r. Nr 1, poz. 1) podaje do powszechnej wiadomości, że opracowany został projekt podziału terenów położonych przy ulicy Bosmańskiej i przy ulicach oznaczonych numerami 785—794 w Gdyni-Oksywiu, o powierzchni 10 ha 9010 m², stanowiących własność Beneficjum przy kościele katolickim w Gdyni-Oksywiu, Spółdzielni Mieszkaniowo-Budowlanej „Przezorność" w Gdyni oraz Skarbu Państwa — Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (teren o powierzchni 6320 m² przeznaczony pod szambo przy ulicy Bosmańskiej).

Projekt podziału zostanie wyłożony do publicznej wiadomości na przeciąg 14 dni, licząc od chwili ogłoszenia o sporządzeniu projektu podziału — w gmachu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni przy Al. Czołgistów Nr 52/54, pokój Nr 303 (Referat Geodezji) we czwartki i piątki każdego tygodnia, w godzinach od 9-tej do 13-tej, gdzie osoby zainteresowane będą mogły także składać zastrzeżenia i wnioski do projektu podziału, o którym mowa w niniejszym obwieszczeniu.

KIEROWNIK WYDZIAŁU

inż. Jan Rogiński

31

OBWIESZCZENIE

Wydziału Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie
z dnia 9 czerwca 1960 r.

w sprawie zatwierdzenia planu zagospodarowania terenu położonego w Kościerzynie między ulicą Skarszewską, torami PKP i osiedlem Mała Dworcowa.

Wydział Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie podaje zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138) do publicznej wiadomości, że uchwałą Nr 44/8/60 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie zatwierdziło plan zagospodarowania terenu położonego w Kościerzynie między ulicą Skarszewską, torami PKP i osiedlem Mała Dworcowa, stanowiącego własność Ob. Ob. Jadwigi Kantowskiej i Zbigniewa Grossa.

Kierownik Wydziału
Inż. arch. Tadusz Dobek
Architekt Powiatowy

32

OBWIESZCZENIE

Wydziału Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie
z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie opracowania planu miejscowego osiedla Reda.

Wydział Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie na podstawie art. 25 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. Nr 16, poz. 109) — ogłasza o przystąpieniu do opracowania planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego osiedla Reda w skali 1:5000, obejmującego tereny miejscowości Reda, Ciechocino i Pieleszewo.

Zainteresowani będą mogli zapoznać się z zasadami planu w terminie od 1 sierpnia do dnia 15 sierpnia 1960 r. oraz składać wnioski i zgłaszać uwagi na piśmie do dnia 30 sierpnia 1960 r.

Miejscem wyłożenia planu oraz składania wniosków i uwag jest lokal Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie przy ulicy 1-go Maja 4, pokój Nr 19 w godzinach od 10.00 do 13.00.

KIEROWNIK WYDZIAŁU
Mgr Inż. Arch. Waldemar Mazur
Architekt Powiatowy

33

OBWIESZCZENIE

Wydziału Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie

z dnia 18 maja 1960 r.

w sprawie opracowania planu miejscowego miasta Wejherowa.

Wydział Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie na podstawie art. 25 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. Nr 16, poz. 109) ogłasza o przystąpieniu do opracowania planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego miasta Wejherowa i miejscowości Kąpino.

Zainteresowani będą mogli zapoznać się z zasadami planu sporządzonego w skali 1:500 w terminie od dnia 1 sierpnia 1960 r. do dnia 15 sierpnia oraz składać wnioski i zgłaszać uwagi na piśmie do dnia 30 sierpnia 1960 r.

Miejscem wyłożenia planu oraz składania wniosków i uwag jest lokal Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie przy ulicy 1-go Maja 4, pokój Nr 19 w godzinach od 10.00 do 13.00.

KIEROWNIK WYDZIAŁU
Mgr. Inż. Arch. Waldemar Mazur
Architekt Powiatowy

34

OBWIESZCZENIE

Wydziału Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie

z dnia 20 maja 1960 r.

w sprawie opracowania miejscowych planów przestrzennych.

Wydział Architektury i Budownictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie na podstawie art. 25 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. Nr 16, poz. 109) ogłasza o przystąpieniu do opracowania miejscowych planów przestrzennych dla niżej podanych miejscowości, położonych w granicach administracyjnych powiatu wejherowskiego:

1) Gościcino — plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego w skali 1:5000, obejmujący tereny miejscowości Gościcino i Bolszewo.
2) Luzino — plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego w skali 1:5000, obejmujący tereny miejscowości: Luzino oraz Kębłowo.
3) Chwaszczyno — plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego w skali 1:500, obejmujący tereny miejscowości: Chwaszczyno, Osowa, Wysoka, Tuchom i Tuchomek.

Czas i miejsce wyłożenia planów oraz terminy do składania wniosków i zastrzeżeń zostaną podane dodatkowo w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku oraz w miejscowej prasie.

KIEROWNIK WYDZIAŁU
Mgr Inż. Arch. Waldemar Mazur
Architekt Powiatowy

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, I piętro pokoje nr nr 151 (Redakcja) i 131 (Administracja). Telefon nr 324-96 (wewnętrzny 221). Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8.00—15.00.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł, pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.
Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.
Wpłaty z góry na konto 304-95-1/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.
Cena pojedyńczego numeru wynosi zł 2.70

Odbiorca:

Gdańskie Zakłady Graficzne — 1269 M-6